

сѣхтствовалъ сегысь-тогысь и Павелъ Еберъ, нѣкои отъ священны-тѣ пѣсни на когото были едны отъ най-дълбокы-тѣ и най-нѣжны-тѣ въ онова врѣме.

Колкото за ежедневнѣ-тѣ работѣ на Бугенхагена, тя успѣвала както и по-прѣди. Бугенхагенъ е вършилъ много работы, но тѣ въ сѣщность сѣ были една и сѣща работа. Седмицѣ слѣдъ седмицѣ, той ималъ проповѣди да приготвява, членове-тѣ на церквѣ-тѣ да постѣщава, подгласницы за духовно-то поприще да испытва или рѣкополага, скаскы въ Университетъ-тѣ да дава, и на събранія-та на разны свѣты да присѣхтствува. Животъ-тѣ му е былъ животъ обилень съ трудове, но животъ испълненъ отъ благосклонность, упованіе Богу, и молитвѣ. Но Бугенхагенъ начнѣлъ да устарѣва. Прѣзъ зимѣ-тѣ на 1548, когато студени вѣтрове задухали по улицы-тѣ на Виттембергъ, той писалъ писмо на пріятель-тѣ си Данскый Царь Христіана: — “Ще благоволите ли, Ваше Величество, да ми сторите еднѣ голѣмѣ добринѣ? — Имамъ нуждѣ отъ Шведскѣ лисичѣ кожѣ за подплатѣ на дрехы-тѣ си, тѣщото да можѣ да сгрѣвамъ този старецъ Бугенхагенъ, до когато Богъ го ище на този свѣтъ за служеніе Христу; това е може-бы